

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Euangelo. 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

sus es, animum ad ea, quæ promisisti, excita. Neque enim hoc te fugit, modestiam animique summisionem, vnà cum virtutibus crescentem, Dei imitatores eos efficere, qui sic viuunt: arrogantiam autem nõ modò presentia virtutis officia euertere, sed etiam eum, qui alta ceruice est, ex ipsis cælis exturbare. Id quod Lucifero, qui manè oriebatur, accidit.

Isai. 14.

Euangelio 16.

4. Reg. 2. Elifæus Hierichontis aquas sterilitate laborantes sale curauit, Euangelico modo ad huiusmodi medicinam impulsus, utpote ea, quæ à frõte erant, perspicies. Etenim aquæ totius humanæ naturæ figuram gerebant, ad virtutum sterilitatem & pietatis infœcunditatem steriles effectæ. Sal autem, qualitatis ac facultatis, ad Domini doctrinam omnia humectantis: quemadmodum ipse ad discipulos suos dicebat, Math. 6. Vos estis sal terræ. Elifæus denique, ipsius creatoris ac Domini. Nam qui puram & incolumem imaginem ei, à quo in lucem editi sunt, conseruant, hanc etiam ab eo gratiam consequuntur, ut vnà cum eo miracula edant.

Paulo 17.

Math. 8. Vulpes foueas habent, & volucres cæli nidus, Dominus ad eum, qui, ut se sequeretur, rogauerat, responderet: ut qui corda cognita haberet (finxit enim sigillatim corda hominum. Sigillatim autè dictum est, quia ad ea efficienda ope atque auxilio alterius opus minimè habuit) atque hominè illum versutis ac fraudulentis cogitationibus detentum esse, atque ab improbis spiritibus incoli, vitiòque ita harere perspiceret, ut ab eo reuocari non posset, ac propterea eum à suo cœtu ablegabat, ne pertinax ipsius improbitas, iis, qui fidem amplexi essent, offensionis causam afferret; in illum videlicet oculorum aciem intendentibus, ac dominicam potentiam imbe-

Cur qui odiam à Christo repulsus.

ζονείας κίμασι γέροντας, νηφοκωχούς τὴν ὑπόχρυσιν. ἔ γάρ τὸ τό σε λείληθεν, ὅτι μετεϊότης ταῖς ἀρεταῖς συνάξασα, θεῶ μμηγῶς τὸς ἔ το βιοῦντας ἐργάζεται. ἡ φιλοφροσύνη δὲ, οὐ μόνον τὰ παρόντα οἶδε καθαλεῖν, ἀλλὰ καθαρεῖ καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἔραυῶν καθαρεῖ τὸν ὑψάχρυσον, ὅπερ ὁ εὐσφόρος ὁ φρωῖ ἀνατέλλων ὑπέμεινε.

Εὐαγγέλιον 17.

Αλαπι ἐλισσάμος τὰ ἱερουργία ρεύματα ἀπικνουῦσα ἰάσατο εὐαγγελικῶς κινήσει πρὸς τὴν ἴασιν, οἷα βλέπων τὰ ἐμπροσθεν τύπον γὰρ ἔφερε, τὰ ἰδιόυδα τὰ πάσης τῆς ἀνθρωπότητος πρὸς ἀνομίαν ἀρετῆς καὶ ἀκαρπῆσαν εὐσεβείας στερωθέντα. οἱ ἄλλοι δὲ τῆς πάντα νοσηζόντος ποιότητος καὶ διωάμεως εἰς τὴν τὴν κρείσ διδαχῆν, καθὼς αὐτὸς πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ σποσῆλγος φησὶν, ὑμεῖς ἐστὲ τὸ ἄλας τῆς γῆς. Ἐλισσάμος δὲ αὐτῶ τῶ δὴ μιμνήσκῃ καὶ δεσπότης. οἱ γὰρ τὴν εἰκόνα καθαρεῖν φυλάττοντες τῶ ποιήσαντι, καὶ σωθηματικὴν εἶναι αὐτῶ, χρεῖν παρ' αὐτῶ ἐνομομαίντο.

Σεραβία

Παύλου 17.

Αἱ ἀλώπεκες φαλέος ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τῶ ἔραυῶ κατασκηνώσας, ὁ κύνος πρὸς τὸν πρὸς καλέσαντα ἀκαλεῖν ἀπεκρίνατο, καρδιογνώστης ὑπάρχων, ὡς πλάσας καταμόνας τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας καταμόνας δὲ εἶρηται, ὅτι ἔ δειθεῖς ἑτέρου βοηθούτος ἐποίησε. καὶ ὁρῶν δολίοις λογισμοῖς κεκρατημένοι τὸν ἀνθρώπον, καὶ ὑπό πνευμάτων πονηρῶν κατωκαύμενοι, καὶ ἀπεπιστόφως πρὸς τὴν χάκωσιν ἔρχονται καὶ τῶ χρεῖν τῆς οἰκείας σωσῆσας αὐτὸν ἀπέπεμπεν, ἵνα μὴ τὸ ἐπίμονον τῆς σκείνης φουλότητος, σκαυδάλε γένηται τοῖς πιστεύουσιν αἵπον, πρὸς σκείνον ἀτενίζουσι.

καὶ